

[Anne Grete Holmsgård]

ser, at de er ved at opbygge et genanvendelses-anlæg, og så i øvrigt lukke øjnene for, hvad der er sket.

Svar (5/3 84):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»I forbindelse med miljøstyrelsens behandling i 1980 af en sag om godkendelse af en produktionsudvidelse på virksomheden Superfos Glasuld A/S forelå det oplyst, at der fra Superfos blev sendt såvel vådt uhærdet glasuldsaffald som tørt hærdet glasuldsaffald til lossepladsen i Hvalso.

Sagen, der blev afsluttet den 28. marts 1980 i miljøstyrelsen med godkendelse af produktionsudvidelsen, var en godkendelsessag i henhold til miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.

Godkendelsesskrivelsen var bygget således op, at den indledtes med et referat af virksomhedens oplysninger i sagen, hvorefter godkendelsen blev givet på en række af miljøstyrelsens stillede vilkår. Efter omtalen af vilkårene for godkendelsen er det bl.a. anført, at olie- og kemikalieaffald skal transporteres, opbevares og bortskaffes i overensstemmelse med de til enhver tid gældende bestemmelser herom, og der henvises især til bekendtgørelse nr. 210 af 27. juli 1977 om olieaffald m.v. og til bekendtgørelse nr. 121 af 17. marts 1976 om kemikalieaffald.

I henhold til kemikalieaffaldsbekendtgørelsen skal virksomheden anmelde og aflevere kemikalieaffald til hjemstedskommunen. Kommunen kan meddele dispensation fra afleveringspligten, såfremt affaldet kan bortskaffes på anden forsvarlig måde. I den foreliggende sag er det således Tårnby kommune, som har skullet tilse, at kemikalieaffaldsbekendtgørelsens bestemmelser blev overholdt.

Tårnby kommune modtog kopi af miljøstyrelsens afgørelse vedrørende kapitel 5 i godkendelsessagen. Kommunen havde derfor mulighed for at følge den henvendelse op, som den havde rettet til Superfos den 30. marts 1978. Kommunen anmodede heri virksomheden om at foretage en fornyet anmeldelse vedrørende bortskaffelsen af det omhandlede affald, idet kommunen var blevet bekendt med, at affaldet ikke kunne oplagres

på Amagerforbrændingens losseplads i Allerød kommune.

Det er dog miljøstyrelsens opfattelse, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis styrelsen mere præcist i godkendelsesskrivelsen havde angivet, at det våde uhærdede glasuldsaffald måtte anses som kemikalieaffald og derfor skulle behandles i overensstemmelse med reglerne i kemikalieaffaldsbekendtgørelsen. Men dette forhold fritager naturligvis hverken Superfos eller Tårnby kommune for forpligtelsen til at efterleve de gældende regler på området.«

Spm. nr. S 121

Til *miljøministeren* (20/2 84) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Kan ministeren oplyse, om miljøstyrelsen på noget tidspunkt har undersøgt, om det genanvendelses-anlæg, der omtales i miljøstyrelsens produktionstilladelse til Superfos af 28. marts 1980, faktisk blev bygget, og vil ministeren i bekræftende fald offentliggøre korrespondancen med Superfos?«

Svar (27/2 84):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Af miljøstyrelsens afgørelse dateret 28. marts 1980 fremgår det, at Superfos A/S til brug for behandling af sagen havde oplyst, at et anlæg for genanvendelse af bl.a. vådt uhærdet affald var under projektering.

Miljøstyrelsens afgørelse blev anket til miljøankenævnet, som ved skrivelse dateret 13. august 1980 ophævede miljøstyrelsens godkendelse af produktionsudvidelsen dateret 28. marts 1980.

På basis af miljøankenævnets afgørelse besluttede Superfos at flytte produktionen til Vamdrup, og bygningen af genanvendelses-anlægget blev opgivet.«

Spm. nr. S 122

Til *ministeren for offentlige arbejder* (20/2 84) af:

Carsten Andersen (SF):

»Kan ministeren oplyse, om den seneste resultatopgørelse for SAS udviser overskud